

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

פב.

עין משפט נר מצוה

סג א מיי פ"ב מהל'
אסורי זבאה הל"ו
סמג לאוין קרי טושיע
הר"ע סימן טו סעיף ב:
סד ב ג מיי שם טור שריע
שם:
סה ד מיי שם הלכה ב
סמג שם טור שריע
סז סעיף א:
סח ה ו מיי שם הלכה ה
סמג שם טור שריע
ס"ח מ"ט סימן טכ סעיף ד
כגה:
ס"ז ד מיי פ"ה מהלכות
ת"מ הלכה ג סמג
עין ז טור שריע י"ד סימן
רמב"ם סעיף יא:

תורה אור השלם

1. בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יי אשר אהב וקבל
בת אל נבר.
2. אכן בגדה אשה
מרהיב בן בגדהים בן בית
ישראל יאם יי:
3. ואת זכר לא תשכב
משכבי אשה תועבה
הוא: ויקרא יא כב
4. לא תהיה קדושה
מבנות ישראל ולא יהיה
קדש מבני ישראל:
דברים כג יח
5. יברת יי לאיש אשר
יעשה ער ונעה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה ליי
צבאות: מלאכי ב יב
6. קבורת חמור יקבר
סחוב והשלק מהלגא
לשערי ירושלם:
ירמיהו כב ט
7. ויאמר משה אל שפטי
ישראל להרגו איש אגשיו
הצבאים לבעל פעור:
במדבר כה ה
8. והנה איש מבני
ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדנית לעיני
בגדו: ומשה וליעזר בן
ישראל ויהוה בכים פתח
אהל מועד:
במדבר כה ו
9. וירא פינחס בן אלעזר
בן אהרן הבדו ויקם
מתוך העדה ויקח רמח
בדבר כה ז
10. אין חקמה ואין
תבונה ואין עצה לנגד
משלי כא ל

נשג"ז. וזנה אס הוא כהן: **ואידך** נשייהו לא מפקרי.
ולא מחייבי משום וזנה הקשה ה"ר משה מפונטווי"א
מהא דאמר פרק הצא על יבמתו (יבמות סא. ושם) אין וזנה אלא גירות
ומשומרתת וכ"כ (כותית) ו"ל דכיון דתמיב וזנה לא יקח לא מחייבי
משום וזנה אלא אס כי יש זה ליקוחין

כגון גירות דתפיס קידושי אצל
כותית לא ועוד משמע קדוש דלאירי
זההיא דשריא לישראל ואסירה לכהן
לאפוקי כותית דאסורה לתרווייהו
ומיהו קשה דצפרק כל האסורין
(תמורה טז. ושם) קאמר רבא צכין
הצא על כותית לוקח עליה משום
וזנה מדאורייתא ודומק הוא לאוקמי
שמעתא דהכא כחזי ועוד קשה דרבי
עשרה יוסין (קדושין דף ע"ח.) פליגי רבי
יהודה ורבי יוסי ור"ש בגיורת לכהן
ואפי' לרבי שמעון לא שרי אלא
במתגיירה פתוחה מצט שלש שמרעו
במוליה בישראל אצל כותית לא וגרסה
לפרש דהן שמעתא במושומרת שלא
נבעלה ואפילו אינה משומרת לא לקי
מדאורייתא מספיקא אצל ודאי צשולה
לוקח מדאורייתא כרצא צבמותה
והיא דקדושין אע"ג דמדאורייתא
אסורה לאו משום וזנה מיתסרה אלא
גזירת הכתוב וכן משמע בירושלמי
פרק צמרא דקדושין דא"ר יעקב
צר אדי צס רבי יהושע צן לוי
מעשה דמשפחה צדוס שהיו קורין
עליה ערעור ושלח רבי את ר' רומנוס
לצדוקה ומנא שנגמרייה וקנתה פתוחה
מצט ג' שנים ויוס אחד והכשירה
רבי לכהונה רצ השועיא אמר כרבי
שמעון הכשירה א"ר זעירא דרבי
הכל הוא דא"ר זעירא צס רצ אלא
צר אחיה ר' יודן מנוו זה צס רצ
ר' אבהו צס ר' יוחנן ואל צגרת
כשר שהיא צלא מעשה וצל מצט
עשה והוא אשה צבמוליה יקח ולא
צוגרת כל לא מעשה הצא מצט
עשה עשה הוא ודכותיה כי אס
צמולה מעמיו ולא גירות כל לא
מעשה הצא מצלל עשה עשה משמע
המתס צדיא דליכא מלקות והוצרכו
חכמים לגזור כדי לחייבו מלקות
ומיהו סוגיא דיקן משמע דעודצא
דירושל' משום וזנה דמיימי לה צפ'
הצא על יבמתו (יבמות) ובעי למפשט מיינה
דהלכה כר"ש ודסי שאני התס הואיל
ואינסב אינסב דהא רצ ורבי יוחנן
דאמרי צוגרת ומוכות ען לא ישא ואס
נשא נשוי ומסיק צשלמא התס סופה
להיות צשולה תתחיי הכא סופה להיות
וזנה תתחיי וז"ל וזנה לאו דווקא:

היוצק
פנחס נהרג עליו נהרג זמרי והרגו לפנחס אין נהרג עליו שהרי רודף הוא
'ויאמר משה אל שופטי ישראל וגו' הלך שבטו של שמעון אצל זמרי
בן סלוא אמרו לו הן דנין דיני נפשות ואתה יושב ושותק מה עשה עמד
וקיבץ כ"ד אלף מישראל והלך אצל כובי אמר לה השמיעי לי אמרה לו
בת מלך אני וכן צוה לי אבי לא תשמעי אלא לגדול שבהם אמר לה אף הוא
נשיא שבט הוא ולא עוד אלא שהוא גדול ממנו שהוא שני לבטן והוא שלישי
לבטן תפשה בבגדו והביאה אצל משה אמר לו בן עמרם זו אסורה או
מותרת ואם תאמר אסורה בת יתרו מי התירה לך נתעלמה ממנו הלכה געו
כולם בבכיה והיינו דכתיב (יהומה בוכים פתח אהל מועד וכתבי וירא פנחס בן אלעזר מה ראה אמר רב (ראה
מעשה ונזכר הלכה אמר לו אחי אבי אבא לא כך לימדתי ברדתך מהר סיני (הבועל את כותית קנאין
פוגעין בו אמר לו (קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא ושמואל אמר ראה (שאין (חכמה ואין תבונה ואין
עצה נגד ה' (כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב ר' יצחק אמר ר"א ראה שבא מלאך והשחית בעם
ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו מיכן שאין נכנסין בכלי זיין לבית המדרש שלף שגנה והניחה באונקלו והיה
נשען

לא פגעו צו קנאין מהו. מה עונש צדצר: **אנשייה רצ לגמריה.** שכן
מה שגמר מרצו צדצר זה ולא ידע להשיבו: **וכן הוא אומר ואס וצר**
וגו' סיפיה דקרא תועבה היא: וזנה. מופקרת ואפי' ישראלית:
קדש. מפקיר קדושתו והולך לרדוף וזנות. קדשה ממללת קדושתה
וכן קדש מחלל קדושתו: **כחוצ על**
גלגלתו של יהויקים. משום ר' חייא
צר אצויה נקט לה: **ואס ועוד אחרת**
נקמה נעשית זה צצר ועוד אחרת
מעשה זה: **וקינו דר' פרידא.** הוא
ר' חייא צר אצויה והכי אמרי' צחלקי:
נכוג. צלצלה וילאה מקצורתה:
קצורת חמור. מושלך צרחוצות:
צסיפטא. ארגו: **לשיצנפאה.**
לשכנותיה: **דלא קא מנשי לה.** אינה
נשכמת מנצו: **שגרסה לטנורא.**
הסיקה את התנור: **חייב עליה.** כלומר
נענש זה משום כל אלו: **נדה.** אע"פ
שדס כותית כדס צהמה מכל מקום
מיוס ומילול לקדושת השס הוא:
שפחה. שהיא כשפחה אצלו שנסת
ישראל צצירה נקראת: **עודס כוכבים.**
לא תמתחן צס כי יסיר וגו' (כל
המסירות את הלצ צמשמעט.) ומיהו
לאו דלא תמתחן ליכא דאורייתא
דדרך חתנות משמע וצית דינו של
חשמונאי גזרו דלפרוש מיינה משום
כל הני: **א"א.** ולא ממש דקדושין
לית להו ומיהו לא"א דמייא ומייב
לפרוש הימנה שלא יא"א רגיל צצסת
איש: **אצל אישוס אין להס(ש).** שסת
כותית מופקרת ואינה מיוסדת
לבעלה ולא דמייא לא"א: **אמר רצ**
חסדא. קנאי הצא לימלך צצית דין
צשעת מעשה אס יפגע צו אין מוריס
לו שלא נאמרה אלא למקנא מעמנו
ואינו נמלך: **ולא עוד אלא שאס פירש**
ומרי. מן האסא והרגו פנחס אחר
כן נהרג עליו שלא נאמרה הלכה דא
אלא נשעת מעשה: **זמרי הוא**
שלומיאל: **נשיא צצט.** שמעון צללקמן:
שמעון שני לצטן לוי שלישי לצטן:
צס יתרו מי הסייה לך. משה קודס
מתן תורה נשא וכשמנה מורה כולן
צני נח היו וכנסו כלל מצות והיא
עמיה גריס רביס של ערצ רצ:
ונשעלמה ממנו הלכה. שנאמר לו
כסיעי הבעל כותית וכו': **אחי אבי**
אצא. היינו משה שהיה אחי אבי
אצויה אהרן: **פרוונקא.** שליח: **שמואל**
אמר מאי וירא ראה שאין חכמה.
כלומר נזכר פסוק אין חכמה ואין
תבונה נגד ה' שכל מקום שיש חילול
השס אין חולקין כבוד לרב לפיכך
הורה פנחס הלכה צצני רצו ולא
המתין ליעול רשות משה שלא יראו
הרואים וילמדו להמיר את כותית:
ויקס ויקח. מכלל דעד השתא לאו
צידו הוה: **העדס.** סנהדרין שהיו
יוצבים ודין כדמיי קח את כל ראשי
ואמרי' צצר' ד' (לעיל לה.) חלק להס
צתי דיין לדונס דיני נפשות על עון
פעור: **שלף שגנה.** שלף צצרול צצראש
הען של רומח: **אונקלי.** מלצו:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס טור סעיף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מרי' להצן
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (ע"ג)
אהרנית ערנית (שבת נה.)
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי' דעצידת
סוכבים לין דמת ממנא
מן התורה שתי היא
ככהמה, חמייס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים אצלו
תמתחן זה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל טס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וישראל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנתה אחי למנעל מיי נדה
ישראלית ואחי למייב
שפחה ועצר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצידת
סוכבים ועצר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ישראל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצין
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוונה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה ישראלית
צבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות י"ט. שבועות ל') אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען שמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס טור סעיף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מרי' להצן
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (ע"ג)
אהרנית ערנית (שבת נה.)
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי' דעצידת
סוכבים לין דמת ממנא
מן התורה שתי היא
ככהמה, חמייס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים אצלו
תמתחן זה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל טס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וישראל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנתה אחי למנעל מיי נדה
ישראלית ואחי למייב
שפחה ועצר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצידת
סוכבים ועצר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ישראל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצין
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוונה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה ישראלית
צבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות י"ט. שבועות ל') אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען שמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס טור סעיף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מרי' להצן
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (ע"ג)
אהרנית ערנית (שבת נה.)
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי' דעצידת
סוכבים לין דמת ממנא
מן התורה שתי היא
ככהמה, חמייס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים אצלו
תמתחן זה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל טס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וישראל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנתה אחי למנעל מיי נדה
ישראלית ואחי למייב
שפחה ועצר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצידת
סוכבים ועצר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ישראל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצין
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוונה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה ישראלית
צבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות י"ט. שבועות ל') אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען שמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס טור סעיף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מרי' להצן
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (ע"ג)
אהרנית ערנית (שבת נה.)
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי' דעצידת
סוכבים לין דמת ממנא
מן התורה שתי היא
ככהמה, חמייס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים אצלו
תמתחן זה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל טס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וישראל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנתה אחי למנעל מיי נדה
ישראלית ואחי למייב
שפחה ועצר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצידת
סוכבים ועצר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ישראל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצין
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוונה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה ישראלית
צבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות י"ט. שבועות ל') אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען שמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה אצל אישוס.
י"ב ע"י ע"ל פסק ד'
מיוס טור סעיף דף י"ב
צמוסת:

מוסף רש"י
ער בחכמים. מרי' להצן
ולרות צין החכמים.
דלמריין צערוצין (ע"ג)
אהרנית ערנית (שבת נה.)
חייב משרוס משום א"א.
גזרו עליהן משום נדה
דקנא, וצעי' דעצידת
סוכבים לין דמת ממנא
מן התורה שתי היא
ככהמה, חמייס גזרו עליה,
ומשום שפחה, ומשום
עובדת כוכבים אצלו
תמתחן זה דרך אישוס,
ומשום שסת איש, וצעולת
בעל טס לכן לצני נח, דמייב
והיא צעולת בעל, וישראל
הרגיל צכך והואיל וצא עליה
צגנתה אחי למנעל מיי נדה
ישראלית ואחי למייב
שפחה ועצר משום לא יהיה
קדש ואחי למנעלה לעצידת
סוכבים ועצר אלא תמתחן
ואחי למנעל שסת איש
ישראל (ע"י ד'.) היא חייב
לאו דוקא אלא אסורי, דלאו
מדאורייתא אלא מדרצין
(שבת פ"א.)
משום
שג"ז. נדה שפחה עובדת
סוכבים וזנה, שאס כהן הוא
יש כהן משום לאו דוונה,
ולא לאו ממש אלא גזירה
משום וזנה ישראלית
צבעלה לאסור לה (שם).
קריינא דאיגרתא. משל
הוא (ב"מ פ"ג.) שאין
הכמה וגו' נגד ה'. אין
הכמה תשובה נגד ה' אין
(מכרות י"ט. שבועות ל') אין
מורה חכמה וכבוד ומצוה
ויען שמדת כנגד חילול
השס (שד"ח פ"ג.)